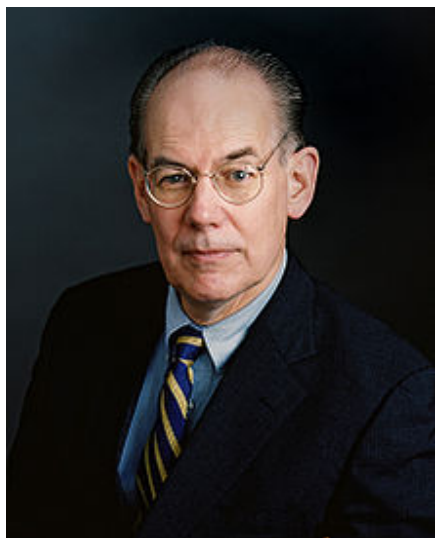

([Форин аферс](#))

Према доминантном ставу на Западу, узрок украјинске кризе може се скоро у потпуности свести на руску агресију. Аргумент у прилог томе је да је руски председник Владимир Путин припојио Крим као израз дугогодишње жеље за рестаурацијом совјетске империје, а он на том путу може кренути и на остатак Украјине, као и на друге земље источне Европе. Из овог угла гледања, смена украјинског председника Виктора Јануковича у фебруару 2014. само је пружила изговор за одлуку Путина да нареди руским снагама да заузму део Украјине.

Међутим, ово није тачно: Сједињене Државе и њени европски савезници деле већи део одговорности за кризу. Корен невоље је проширење НАТО, централни елемент шире стратегије да се Украјина измести из руске зоне утицаја и да се интегрише у Запад. Истовремено, ширење ЕУ на исток и подршка Запада продемократском покрету у Украјини - почевши од Наранџасте револуције у 2004. године - били су критични елементи, такође. Од средине деведесетих, руски лидери се одлучно противе проширењу НАТО, а у последњих неколико година јасно су поручили да неће мирно стајати по страни док се њихов стратешки важан сусед претвора у западни бастион. За Путина, незаконито рушење демократски изабраног и проруског председника - који је Путин с правом означио као "пуч" – била је кап која је прелила чашу. Он је одговорио тако што је анектирао Крим, плашећи се да ће острво постати домаћин поморске базе НАТО и радећи на дестабилизацији Украјине док не напусти своје напоре да се

прикључи Западу.

THE WORLD IS FULL OF PROBLEMS.
OUR STUDENTS DELIVER SOLUTIONS.
Nonproliferation & Terrorism Studies | Conflict Resolution

Monterey Institute of International Studies
A Graduate School of Middlebury College

Sav
FOREIGN AFFAIRS

FOREIGN AFFAIRS
Published by the Council on Foreign Relations

Home | International Editions | Digital Newsstand | Job Board | Account Man.

Logi

New Issue | Archive | Regions | Topics | Features | Discussions | Video | Books & Reviews | Classroom | About Us

Home > Features > Essays > Why the Ukraine Crisis Is the West's Fault

Why the Ukraine Crisis Is the West's Fault

The Liberal Delusions That Provoked Putin

By John J. Mearsheimer

FROM OUR SEPTEMBER/OCTOBER 2014 ISSUE

COMMENT (274) | TWEET | EMAIL | PRINT | CITE | SAVE TO KINDLE

Why the Ukraine Crisis Is the West's Fault
34 min 45 secs | BUY AUDIO VERSION

Putinovi potezi ne bi trebalo da predstavljaju iznenađenje. Uostalom, Zapad je taj koji je kročio u rusko desorište i zapretio њеним најбитнијим стратешким интересима а што је Путин јасно на лацавао и понављао. Елите у САД и Европи заслепљене су једним погледом на међународну политику. Оне верују да логика реализма има мали значај у 21. веку и да Европа може бити целовита на бази принципа владавине права, економске самосталности и демократије.

Ова схема догађаја кренула је наопако у Украјини. Криза показује да реал-политика остаје релевантна - земље које је игноришу, то чине на сопствену одговорност. САД и европски лидери покушали су да увуку Украјину у западно упориште на руској граници. Сада, када су последице таквог покушаја јасне, била би још већа грешка да наставе такву политику.

Why the Ukraine

FOREIGN AFFAIRS SITE I

Your gateway to the best analysis of tod global events.

New benefits:

- Free print subscrip
- Newsletter update
- 30 years of onlin archives

САД и европски лидери покушали су да увуку Украјину у западно упориште на руској граници.

Западна увреда

Како се Хладни рат завршио, совјетски лидери били су склонији томе да америчке снаге остану у Европи и да НАТО опстане. Сматрали су да ће тим договором поново уједињена Немачка остати пацификована. Међутим, они, као и руски наследници СССР, нису желели наставак раста НАТО, те су претпостављали да су западне дипломате разумеле њихове бриге. Клинтонова администрација очито је мислила другачије, па је током средине деведесетих почела са притисцима за ширење Алијансе.

Први круг проширења догодио се 1999. Чланице савеза постале су Чешка, Мађарска и Пољска. Друго проширење уследило је 2004. и оно је укључило Бугарску, Естонију, Летонију, Литванију, Румунију, Словачку и Словенију. Москва је улагала оштре приговоре од самог почетка овог процеса. На пример, током НАТО кампање против босанских Срба 1998, руски председник Борис Јељцин рекао је: "Ово је први знак онога што се може догодити када НАТО иде до руских граница. Пламен тата може се запалити у Европи". Руси су, међутим, тада били веома слаби како би имели проширење НАТО на земље које, истине ради, није представљало тако велику претњу, јер ниједна нова чланица није делила границу са Русијом, изузев малих балтичких земаља.

НАТО је наставио да гледа даље на исток. На самиту Алијансе у Букурешту, априла 2008, савез је разматрао питање учлањења Грузије и Украјине. Бушова администрација је подржала овакву идеју, али томе су се противиле Француска и Немачка, из страха да

Пише: Џон Мершхајмер
субота, 23 август 2014 07:06

ће тај потез иритирати Русију. На крају, чланице НАТО постигле су компромис: Алијанса није покренула формалан процес који води до чланства, али је издала саопштење којим се примају к знању тежње Грузије и Украјине и којим је храбро закључено да ће "те две земље постати чланице НАТО".

Москва тај епилог ипак није видела као компромис. Тадашњи заменик министра иностраних послова Русије Александар Грушко рекао је тада да је "чланство Грузије и Украјине у алијанси велика стратешка грешка која ће имати веома озбиљне последице за паневропску стабилност". Путин је инсистирао на томе да ће улазак ове две државе у НАТО представљати "директну претњу" Русији. Једне руске новине известили су да је Путин током разговора са Бушом "врло јасно указивао да ће Украјина престати да постоји уколико буде примљена у НАТО".

Руска инвазија на Грузију августа 2008. требало је да разбије последње недоумице о Путиновој одлучности да спречи улазак Грузије и Украјине у НАТО. Грузијски председник Михаел Сакашвили, који је био одлучан да своју земљу уведе у чланство НАТО савеза, одлучио је лета 2008. да реинтегрише два сепаратистичка региона, Абхазију и Јужну Осетију. Путин је тежио томе да Грузија остане слаба и подељена и ван НАТО. Након што су избили борбе између грузијске владе и сепаратиста из Јужне Осетије, руске снаге преузеле су контролу над Абхазијом и Јужном Осетијом. Москва је јасно ставила до знања какве су јој намере. Међутим, упркос овом јасном упозорењу, НАТО никада није јавно одлучио од намере да прикључи Грузију и Украјину у чланство НАТО. Савез је наставио да се шири током 2009. године, када су Албанија и Хрватска постале чланице.

Пише: Џон Мершхајмер
субота, 23 август 2014 07:06

ЕУ се такође шири на исток. У мају 2008. ЕУ је обелоданила програм "Источно партнерство", програм који помаже развој земаља попут Украјине и интегрише их у економију ЕУ. Очекивано, руски лидери видели су овај план као непријатељски интересима Русије. У фебруару ове године, пре него што је Јанукович био приморан да оде са власти, руски министар спољних послова Сергеј Лавров оптужио је ЕУ да покушава да креира "зону утицаја" у источној Европи. У очима руских лидера, ширење ЕУ је тројански коњ експанзије НАТО.

Коначно, средство Запада за удаљавање Кијева од Москве била је улагање труда у ширење западних вредности и промовисање демократије у Украјини и другим постсовјетским државама. У реализацију тог плана често се укључује финансирање прозападних организација и појединаца. Викторија Нуланд, помоћних секретара САД за европске и евроазијске послове, проценила је у децембру 2013. године да су САД од 1991. инвестирале више од 5 милијарди долара да би помогле Украјини да достигне "будућност какву заслужује". Као део ових напора, америчка влада је финансирала Националну задужбину за демократију. Ова непрофитна фондација финансирала је више од 60 пројеката са циљем промовисања цивилног друштва у Украјини, а председник ове фондације Карл Гершман назвао је ту земљу "највећом наградом". Након што је Јанукович победио на изборима фебруара 2010, Национална задужбина за демократију проценила је да се тиме нарушавају њени циљеви, па је прибегла финансирању опозиције и јачању демократских институција у држави.

Када су руски лидери увидели овај, од Запада вођен, социјални инжењеринг у Украјини, забринули су се, јер су схватили да ова земља може бити следећа. А такви страхови су били оправдани. Септембра 2013. Гершман је написао у *Вашингтон посту*: Украјински избор да се прикључи Европи убрзаће нестанак идеологије руског империјализма коју

Пише: Џон Мершхајмер
субота, 23 август 2014 07:06

представља Путин". Додао је: "Руси, такође, суочавају се са избором, а Путин не само да може изгубити ван граница своје земље, већ и унутар Русије".

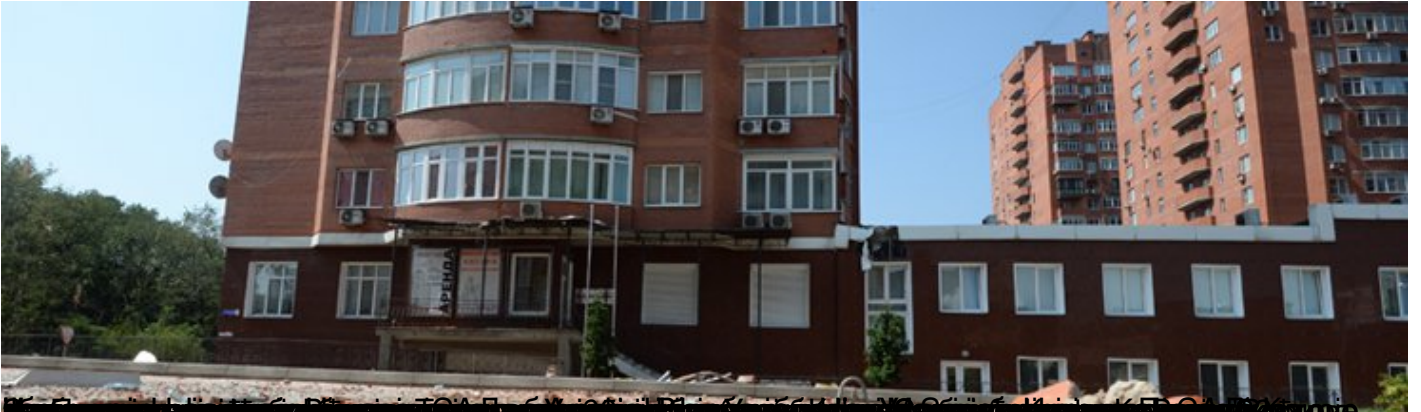
Стварање кризе

Замислите амерички бес када би Кина створила импресивни војни савез, па покушала да укључи Канаду и Мексико

Три политике Запада – увећање НАТО, експанзија ЕУ и промоција демократије – додале су гориво на ватру која је тињала. Прва искра догодила се новембра 2013. када је Јанукович одбио велики економски договор око кога је преговарано са ЕУ и када је прихватио уместо њега 15 милијарди долара вредну понуду Русије. Та одлука условила је велике антивладине демонстрације које су наредних три месеца ескалирале и довеле до смрти око сто демонстраната. Западни емисари су хитро дошли у Кијев у мисију разрешења кризе. Дана 21. фебруара, влада и опозиција постигле су договор који је омогућавао Јануковичу остатак на власти до одржања нових избора. Међутим, споразум се малтене одмах распао, а Јанукович је побегао у Русију сутрадан. Новоуспостављена влада у Кијеву је прозападна и антируска до сржи, у свом саставу имала је и људе који би легитимно могли бити названи неофашистима.

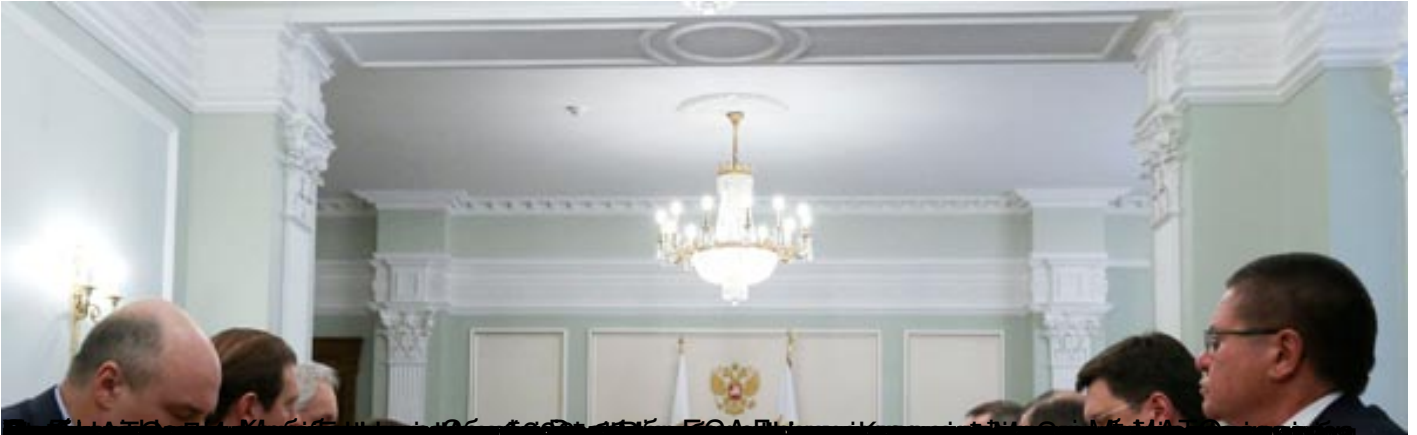
Запад крив за кризу у Украјини, или заблуде либерала које су испровоцирале Путина

Пише: Џон Мершхајмер
субота, 23 август 2014 07:06

Запад крив за кризу у Украјини, или заблуде либерала које су испровоцирале Путина

Пише: Џон Мершхајмер
субота, 23 август 2014 07:06

Запад крив за кризу у Украјини, или заблуде либерала које су испровоцирале Путина

Пише: Џон Мершхајмер
субота, 23 август 2014 07:06

Запад крив за кризу у Украјини, или заблуде либерала које су испровоцирале Путина

Пише: Џон Мершхајмер
субота, 23 август 2014 07:06

Запад крив за кризу у Украјини, или заблуде либерала које су испровоцирале Путина

Пише: Џон Мершхајмер
субота, 23 август 2014 07:06

